

komme op at stemme, da man vidste, at han vilde stemme paa Antonfen. Øvilken ny Forbrydelse af disse Mennesker i Bogenfe. Naar man skulde brede Nøgen Noget i Anledning af, at Fuldmægtigen agiterede, saa skulde det være de Mænd, der havde været taabelige nok til at opfatte det som en Ordre fra Politiet, og ikke den Mand, som har benyttet sin almindelige Borgerret, som han har ligesaa godt som andre Mennesker, uagtet han er Fuldmægtig hos Bysfogden. Men det er den Opfattelse, der her fremsættes af det ærede Flertal. En hel Side handler om denne Fuldmægtig, som om det i fjerneste Maade kom denne Sags Afgjørelse ved! Jeg tilstaar, at det er meget vanskeligt at tale om denne Sag efter det her foreliggende, thi jeg har sjeldent set et Indlæg, der mindre taler om det, det skulde tale om, og mere i modsat Retning. Der ansføres en Del om det trange, snævre Valglokale; derfor skulde Valget erklæres ugyldigt. Som om der ikke, navnlig naar man vilde anvende næsten en hel Session derpaa og fylde 143 Følloider med Forhør, næsten ved hvert eneste Valg kunde drages lignende Misligheder frem. Der siges, at det er meget naturligt at slutte, at ikke alle tilstedekomne Valgere have haft en saadan Overfor Valget, at de skulde underkaste sig de dermed forbundne Anstrengelser. Det hedder, at en Valger har sagt, at han ansaa det for muligt og sandsynligt, at der har været Valgere, der ikke have holdt ud for at komme til at afgive deres Stemme, og at han endogsaa havde hørt to Valgere, hvis Fader opmuntrede dem til at holde ud og afgive deres Stemme, svare, at de ikke vilde vente længere. Det er den Basis, hvorpaa Valget skal kasseres. Trods alle de Anstrengelser, der er gjort, trods alle de Forhør, der ere optagne, trods al den Tid, en af Landets Valgtredsere har været berøvet sin Ret til at have en Repræsentant her, trods alt dette har man ikke kunnet anføre en eneste antagelig Grund for Kassationen. Svad er Reglen? Vi have saadant tal om den Regel, der ellers altid gjælder her, men som nu paa den mærkværdigste Maade bliver tilfidesat af Flertallet. Jeg skal for denne Regel kun anføre en eneste Autoritet, idet jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse, hvad der er sagt i 1861 af et meget indflydelsesrigt Medlem, nemlig det ærede Medlem, som er Ordfører i Mar. Da var Situationen en anden; da var det ærede Medlem i Mindretallet. Svad sagde det ærede Medlem, som nu er Ordfører, den Gang? Han siger: „Saa meget er imidlertid vist, at Folkethinget har hidtil mere og mere erkendt det som Regel med Hensyn til Spørgsmaalet om Unekjendelse eller Ikkeerkjendelse af Folkethingvalget, at naar det ikke kan paavises klart og bestemt, at de Mængder, som oplyses at have fundet Sted, have foranlediget en saadan Forandring af Stemmerne, at uden dem

vilde Valget have faaet et andet Udfald, har det ikke fundet Grund til at erklære noget Valg for ugyldigt. Det er en fast Regel, som Tid efter anden er bleven faaet saa fast, at jeg ikke kan antage, man ved denne Leilighed vil fravige den. Saaledes løde den Gang det ærede Medlems Ord. Jeg kan kun bede det høie Thing nu, da det ærede Medlem jo er i Flertallet og saaledes ganske anderledes kan have sin Anskuelse, saa ogsaa vedblivende at følge den rigtige Anskuelse, han den Gang gjorde gjælbende. Jeg skal ganske vist ikke opholde det høie Thing med denne Sag; jeg skal saa meget mindre gjøre det, som jeg virkelig ikke veed, hvad jeg skulde dvæle ved af Alt, hvad der er kommet frem af den ærede Ordfører. Thi, hvad svarer nu væsentlig den ærede Ordfører Mindretallet med? Han svarer: Vi ere sej mod een. Overfor et Argument af den Bestaaffenhed hører jo umægtelig al Argumentation; og jeg har for mit Vedkommende ganske vist heller ikke nogen Anledning til videre at gaa ind derpaa. Trods alle de rent faktiske Grunde, som det ærede Mindretal anførte, havde den ærede Ordfører dog væsentlig kun dette at fremhæve: Vi ere sej mod een. Det er ganske rigtigt, og derfor kan jeg ogsaa nok tænke mig, hvad Udfaldet vil blive, men jeg har dog ikke kunnet Andet end nedlægge min Indsigelse mod den Maade, man her gaar frem paa.

Ordføreren. Det ærede Medlem var jo allerede de første Dage i Oktober fuldstændig paa det Rene med, at Alt ved dette Valg var gaaet lovligt til. Han havde altsaa dømt forud for nogen Undersøgelse var foregaaet, og at han nu ikke vil opgive den sikre Dom; han dengang fælede, kan jeg saa overordentlig vel forstaa. Svad det ærede Medlem nu anførte, viste, at han ikke har lagt Mærke til, hvad der er blevet sagt, thi han anførte som Noget, der væsentlig skulde begrunde Valgets Kassation, hvad der er anført som enkelte Omstændigheder, der i Forbindelse med det Væsentlige maatte gjøre Udslaget. Han talte om Fuldmægtigen. Der er intet Menneske, der har sagt, at det er lovstridigt, hvad denne har gjort, men hvad der er oplyst om ham er et Moment mere til at forklare den hele Stilling. Det ærede Medlem siger, at der klages over, at Borgerne i Bogenfe ere mødte i deres Arbejdsdragt. Det er fuldstændig ubegrundet, der er ikke Klaget derover. Der er paavist et Faktum, at Fuldmægtigen, der løb omkring og hentede Folk, har taget dem med, som de fandtes, men der er ikke Klaget over, at de mødte i deres Arbejdsdragt. Det ærede Medlem talte om, at der var Klaget over det snævre Valglokale. Dette er heller ikke rigtigt. Det er Klaget over snævert Udfald til Lokalet, men Lokalet var ikke snævert, naar man kom op. Han har ikke forstaaet, hvad